

Misijonska kapela.

Sv. Anton, prijatelj afriških misijonov.

V teku zadnjih dveh desetletij je češčenje sv. Antona v zvezi z darovi za kruh sv. Antona zelo napredovalo. Velikansko je število onih, ki so v stiskah prosili pomoči svetega Antona in ki so, ker so bili uslišani, obljubili iz hvaležnosti za to darove za kruh ubogim. — Ali le malokaterim je morda znano, kateri so posebni ljubljenci sv. Antona in kako se vsak najlažje in za vedno zagotovi pomoč sv. Antona.

Sv. Anton je bil že v svojem življenju poseben prijatelj misijonov, tako da se po vsej pravici domneva in kar uči tudi izkušnja, da je sedaj v svojem poveličanju naklonjen misijonskemu delu.

Ko je bival še pri avguštinskih korarjih v Koimbra, so prenesli tjakaj ostanke prvih petero mučencev iz reda frančiškanov. Te krvave priče so prelile svojo kri med Mavri v severni Afriki. Pogled na te svete ostanke je tako vplival na njega, da je bila odslej njegova vroča želja prelititi kri za Jezusa. Mnogokrat je rekel: „Odrešenik je dal življenje in kri za tebe in kaj si storil že ti za Njega?“ — Premišljeval je, kako da bi prišel do mučeniške krohe. Misлил je, najlažje pridem do mučeništva kot misijonar, zato je hrepenel vedno bolj po misijonskem delu. Vstopil je zato v frančiškanski red, kjer se je pripravljajl za misijonarja. S silo je iskal priložnosti, dobiti od predstojnikov dovoljenje, da sme iti med

pogane. V njegovih prsih je kar gorelo od hrepenenja po misijonarstvu in mučeništvu. Ko je bil že od samega hrepenenja skoro onemogel in je njegovo srce bilo edino le še za misijonarstvo, je prosil predstojnike, da naj ga pošljejo v severno-Afriko za misijonarja med Mavre.

Njegovi prošnji se je ustreglo.

Stopil je torej na ladjo, od veselja je vriskal, ko se je bližal afriški zemlji. Kako srečen je bil sedaj, ko mu je bilo mogoče oznanjevati nauk Kristusov v Afriki, v oni Afriki, ki je sprejela pod svoje okrilje otroka Jezusa, ko je moral bežati pred Herodovo besnostjo. V oni Afriki naj sedaj poučuje, kjer so v prvih stoletjih tako cvetele krščanske občine, ki je bila rojstni kraj in delokrog toliko imenitnih svetnikov. Sedaj naj deluje na obnovitvi kraljestva Jezusovega, naj deluje pri izpreobrnjenju v temi in smrtni senci se nahajajočih narodov afriških. Z veseljem stopi na afriška tla in s sveto pobožnostjo pride na kraj svojega dolgega hrepenenja.

Božja Previdnost pa je sklenila drugače. Komaj začne svoje apostolsko delovanje, že nevarno zbolí. Njegovo stanje postaja vedno opasnejše, tako da je treba misliti na izpremembo zraka. Mora se torej podati nazaj v Španijo. Si je o svojem vkrcanju nazaj v Evropo pač mislil, da ne bode predmet svoje najgorečnejše želje, ljubljeneega afriškega misijona, nikdar več videl? O kako s težkim srcem se je pač ločil!

Med vožnjo nastane hud vihar, ki poškoduje ladjo in jo zanese po daljših blodnjah na sicilsko obal.

Sv. Anton ni videl več Afrike v življenju, toda afriškega misijona ni mogel več pozabiti. Ostal mu je najljubša misel.

Ako pa je že v svojem življenju tako ljubil afriške misijone, ako se je toliko trudil zanje, koliko bolj bode skrbel v nebesih za one, ki sedaj izvršujejo na zemlji to, kar bi tudi on rad, a ni mogel. Koliko blagoslova bode izprosil onim, ki podpirajo afriške blagovestnike in skrbijo za blaginjo ubogih zamorcev!?

Po pravici trdimo, da si oni, ki delajo za Afriko, ki svoje darove darujejo afriškim misijonom zagotovijo ljubezen sv. Antona in se tako morejo zanašati na njegovo pomoč in priprošnjo.

Ne bode odveč, ako navedemo en slučaj, kako sveti Anton plačuje misijonsko delovanje, da je poseben varih misijonskih prijateljev.

Naša zgodbica je v zvezi z početkom naprave „kruh sv. Antona“.

Ko je v Tulon, v južni Franciji, neka gospica Bouffier, zjutraj dne 12. sušca 1890 hotela odpreti svojo trgovino s

platnom, je zapazila, da je to nemogoče vsled potrte ključavnice. Prišel je ključavničar, ki pa vkljub vsem ključem ni opravil ničesar. Kaj sedaj storiti? Najboljše vlomiti. Dočim gre ključavničar po orodje, obrne se gospica Bouffier do sv. Antona Padovanskega, obljubivša mu kruh za uboge, ako se ključavnica odpre brez vse sile. Vrnivšega ključavničarja prosi še enkrat, naj poizkusi še enkrat odpreti s ključem. In glej, sv. Anton je pomagal, kajti že prvi ključ je odprl brez vse težkoče.

Ko se je razširila novica o tem po mestu, obljubilo jih je mnogo darove za kruh, ako bodo uslišani v svojih težavnih zadevah. Kar trumoma kakor v procesiji so hodili sedaj ljudje v trgovino prinašajoči svoje prosilne in zahvalne darove za kruh sv. Antona.

Majhna trgovina s platnom v Tulonu je bila sedaj prava nabiralnica darov za kruh sv. Antona, pravo središče naprave „kruh sv. Antona“, odkoder se je ta pobožna navada razširila po celem Francoskem in po celem svetu.

Težko bode najti kje kakšnega častilca sv. Antona, kateremu bi bilo vse to neznano. Ali le malo jih bode menda vedelo, kaj da je bil pravi, važnejši vzrok, ki je naklonil sv. Antona, da si je izbral ponižno prodajalko za ustanoviteljico tako imenitnega dela, naprave, čigar blagodejnega delovanja so deležni dandanes že ubogi celega sveta, in s katero nam je takorekoč dan ključ do srca sv. Antona.

Brez vsega pomisleka lahko trdimo, to veliko milost nam je zaslužilo delovanje gospice Bouffier za misijone.

Gospica Bouffier je namreč prosila očeta Antonija, iz reda kapucinov, za blagoslov pri njenem misijonskem delu. Vesel zakličče pater, kateremu niso bili neznani blagodari, ki jih prejemajo — vsled naprave „kruha sv. Antona“ — tako podpirani ubožci, kakor tudi uslišani darovalci, ki pa še dozdej ni slišal nič o misijonskem delu gospice, prese-nečen: „Tako, moji otroci, sedaj je odkrita skrivnost! Vedite, da vam je vaše delo za misijone pridobilo naklonjenost sv. Antona. Za plačilo za vaše darove vam je sv. Anton dal milost, da je izbral vašo majhno in skromno trgovino, da je pokazal moč svoje priprošnje. Kdor v usmiljenju seje, žanje čudeže! Vaše misijonsko delo je bila cvetka, katere sad je „kruh sv. Antona“.*

Sv. Anton je torej prijatelj misijonskemu delovanju. Kdor podpira misijone, temu pomaga tudi on. Posebno se

* Po „Sv. Anton in kruh sv. Antona“, Luksemburg, str. 16.

zanima za afriške misijone, kjer je nekdanj tudi sam želel delovati. Zato se smejo dobrotniki in prijatelji afriških misijonov posebno zanašati na njegovo priprošnjo.

Dokaz, da je ta trditev utemeljena, je zgoraj navedeni slučaj in da dobiva Družba sv. Petra Klaverja vedno prisilne in zahvalne darove za kruh sv. Antona v prid afriškimi misijonom. Leta 1908. je prejela družba čez 14.000 K, leta 1909. pa okoli 17.000 K iz vseh delov sveta za „kruh sv. Antona za zamorce v Afriki“. O kolikih uslišanjih, o koliko priprošnjah nam govorijo te vsote!

Družba sv. Petra Klaverja porablja ta denar za podpiranje najbolj ubožnih zamorskih misijonov, za telesno in dušno hrano zamorcev.

Te navidezno ogromne vsote pa nikakor ne zadostujejo, da bi mogla Družba sv. Petra Klaverja povsod uspešno pomagati. Neštetim prošnjam se ne more ustreči, ali se misijonarju le malo pošlje, ker nabrane vsote na zadostujejo. Da, desetkrat, celo stokrat več bi ne bilo preveč. Kajti Afrika je zelo velik in povrhu še zelo nesrečen del sveta.

Pogosto vlada tamkaj velika suša, kakor v zadnjih letih. Suša pa je takšna, ki ni naši niti podobna. Umevno, da ni potem nobene žetve. Ako pa le še kaj ostane, pobije to navadno toča, ali pa požrejo kobilice. In ta nadloga kobilic ponavlja se skoro vsako leto v nekaterih pokrajinah.

Kadar takšen roj kobilic leti skoz pokrajino, tedaj se pokaže — kakor poročajo misijonarji — na obzorju kakor hudourni oblak, ki zakrije solnce in je včasih več kilometrov široka in skoro brezkončna proga. Zgodi se, da je včasih to krdelo kobilic toliko, da traja samo prehod več ur. Predstavimo si sedaj, koliko škode da napravijo takšna krđela. Kjer se ustavijo, pokončajo vse. Ogledajo celo skorjo in korenine dreves. Uničijo krmo za živino in tako nastane sedaj lakota in živinska kuga, ki uniči cele pokrajine. Cele pokrajine izumrjejo.

Te in enake nezgode pa se ponavljajo v Afriki skoro leto za letom.

Takšne nadloge oblažuje Družba sv. Petra Klaverja z nabranimi darovi za „kruh sv. Antona“.

Je-li morda eden med častilci sv. Antona, ki bi ne želel, da se porabijo njegovi darovi za „kruh sv. Antona“, za olajšanje takšne brezmejně bede? Kdo bi ne želel, da se porabijo za ljubljene namen sv. Antona, za afriške misijone? Kdo bi si ne želel na ta način zagotoviti naklonjenost sv. Antona?

Družba sv. Petra Klaverja ima na vseh svojih postajah in podružnicah kipe sv. Antona, v katerih so nabiralniki za darove in skrinjice za pisma, za priporočila v molitvi in za zahvale. Izhaja tudi poseben list z molitvico za odpustke, katere je dovolil Leon XIII. vsem darovalcem za „kruh sv. Antona“, da bi tako povsod razširil to delo ljubezni do bližnjega. Na željo pošlje pisarna „Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred škofijo 8, II.“ ta list vsakemu rada zastoj.

Razširjajmo ta list med znanci in častilci sv. Antona. Navdušujmo druge, a darujmo tudi sami za „kruh sv. Antona afriškimi misijonom“. Sv. Cerkev je odobrila to napravo, sv. oče je podelil odpustke vsem darovalcem, sv. Anton izkazuje vsem svojo posebno naklonjenost, Bog sam pa navdušuje k temu blagodejnemu delu z besedami prerokovimi, ki se nanašajo na stanje v poganstvu in sužnosti trpečih zamorcev tako, kakor da bi bil prerok gledal v duhu ta narod, ko nam je govoril na srce: „Razveži vezi brezverstva, oprosti jih vezi stiskanja . . . lomi lačnim svoj kruh. Ako si lačnemu v obilici daroval in nasitil dušo trpečemu: tedaj se ti zjasni v temi“, ker si pripomogel, da je mogla prodreti luč v temo src, po svoji lastni nezgodi se bode izpremenilo vse na dobro „in tvoja tema bode kakor poldan“, za žalostjo pride veselje. „Bodeš tedaj klical, Gospod te bode uslišal, bodeš kričal, tedaj ti bode rekel: Glej, tukaj sem!“ — (Is. 58.) Kajti, kdor seje božje usmiljenje, bode žel božje usmiljenje!

Nove ustanovitve misijonskih postaj v Zambezi na angleškem ozemlju.

(Pogosto stori dobro, ki hoče hudo.)

Vsem čitateljem, ki so se velikodušno odzvali moji prošnji, izrekam sedaj najsrčnejšo hvalo. Gotovo jih bode zelo potolažilo, ako jim povem, da se je načrt za popravo razdrtega portugalskega misijona že uresničil. Apostolski prefekt o. Gartlan v Buluwayo je prejel naročilo, naj podpira ustanovitve takšnih postaj; tudi misijonarji so bili navdušeni za vztrajanje. Njihova poročila so res prav vesela. Tako nam piše o. B ä c h e r, predstojnik v Miruru, iz Lu-fundza dne 11. prosinca sledeče:

„Visokorodna gospa glavna voditeljica!

Sedaj je v prognanstvu 13 oseb: 3 duhovniki, 1 učitelj, 4 bratje in 5 sester. Vsi smo veselo navdušeni, kljub vsakoršnemu pomanjkanju, ker smo lahko ostali blizu svojega priljubljenega misijona in nam ni bilo treba zapustiti svojih novokrščencev. Mi smo tukaj na angleški strani mejne reke Roangwa, komaj 2½ ure od Miruru; nekaj naših podružnic postaj je sedaj še bliže, ena leži ravno na nasprotni strani. Naši kristjani so nas prav moško in vztrajno podpirali, da smo lahko rešili svojo premičnino. Z njimi smo vedno v dotiki. Mnogo se jih bode tudi semkaj preselilo. Prebivalstvo je tukaj gosto, in majhne in večje deklice že prihajajo trumoma k sestram, ali da se pogovorijo kaj, ali pa učiti se katekizma. Stanujemo v dveh velikih slamnatih kočah, spimo pa v dveh pločevinastih barakah — dosti ubožno v sedanjem deževnem času. Denarja nimamo prav nič! Kako naj se še nadalje živi 13 oseb? Trpimo sicer radi, če le moremo s tem koristiti misijonom. Zaupamo v sv. Jožefa in na Družbo sv. Petra Klaverja.“

Tako o Bächer. Družba sv. Petra Klaverja je poslala razen 2000 K o. Moskopu in 2000 K o. Hillerju, katere so gotovo že prejeli, še takoj 10.000 K apostolskemu prefektu o. Gartlanu za ustanovitev postaj in je obljubila še 20.000 K, kakor hitro se bo začelo z delom.

Bomo pa tudi imeli to vsoto? Bi li ne bili lahko še več obljubili? 30.000 K bode komaj zadostovalo za nakup potrebnega zemljišča, ne da bi se še vračunali izdatki za osobje.

Ljubi čitatelji! Zanašam se na vsakega izmed vas! Kdor še ni ničesar daroval, naj da vsaj sedaj. Lepše priložnosti pač ni najti zlepa, naložiti si zaklad, katerega ne morejo ugrabiti niti anarhisti, ne teroristi — a tudi ne portugalska ljudovlada.

M. T. L.

Misijonski dopisi.

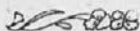
Apostolski vikariat Zahodna Nyanza.

Posneto iz poročila o misijonskem delovanju od velikega srpana 1909 do velikega srpana 1910.

Katoliško prebivalstvo v vikariatu, tako piše škof Streicher, dne 14. vinotoka preteklega leta, šteje sedaj 193.127 duš, in sicer 107.647 novokrščencev in 85.480 katehumenov. V teku 12 mesecev je bilo krščenih na naših postajah: 4098 odraslih, 3739 otrok krščanskih staršev in 2948 v smrtni nevarnosti. Skupaj

torej 10.783 krstov. Razentega še čaka na naših postajah na sv. krst 3793 katehumenov, od katerih bodo nekateri čez nekoliko dni, drugi čez nekaj tednov, vsi pa še pred osmimi meseci krščeni. Število krščenih in birmanih v enakem času znaša 5677, cerkveno poročenih 856. Število spoved je naraslo na 530.690, in število obhajil čez en milijon, natančna številka je 1.007.449, ne vračunjenih 2809 prvih obhajil novokrščencev. Naših 459 šol obiskuje dnevno 13.628 učencev: 8339 dečkov in 5497 deklic. V naših, vsekako skromnih bolnišnicah, kjer nadomestuje razkošje snaga, se je oskrbovalo več mesecev 1104 bolnikov, in v naših sirotišnicah je dobivalo čez 388.505 ljudi hrano in zdravila.

Te majhne številke, ki pričajo o našem trudapolnem delovanju, kažejo le slabo podobo o našem delavnem življenju, pričajo pa vsekako, da se vaši darovi za Ugando takoj porabijo, tudi če bi bili še desetkrat večji, ker se porabijo sedaj v tem, sedaj v drugem delu našega apostolata.

Nova apostolska prefektura v Afriki. **(Severni Transval.)**

Meseca mal. travna 1906 sta se dva benediktinska očeta in en brat iz kongregacije Subiaco v Antverpenu vkrcala, da bi v Transvalu v duhu svetega Benedikta ustanovila misijon. Kakor so delali nekdanj ti sloviti sveti misijonarji v Galiji, Nemčiji itd., po istem načinu naj bi tudi dandanes postal samostan središče vsega misijonskega dela. Iz samostana hodijo misijonarji na svoje delo in postaje; po končanem delu se vračajo zopet nazaj, pridobivat si novih moči — kakor pravi redovniki ostanejo vedno v najtesnejši zvezi s samostanom.

Naloga naših očetov je torej bila, vse potrebno za takšno naselbino pripraviti. Z dovoljenjem ondotnega škofa, apost. vikarja msgr. Millerja, so se podali najprvo v mesto Pietersburg v provinciji Coutpansberg, kjer je že ena katoliška kapelica in tudi nekaj katoličanov. Tukaj so pričeli svoje prvo delo. Tukaj je ostal o. Tomaž, D. B., ker si je nabavil veliko posestvo — Rondefontein, o. Viktor, D. B. pa se je naselil med Kafri. Tako se je začelo misijonsko delo, temelj za večjo ustanovo je položen.

Pred kratkim je kongregacija de propaganda obe provinciji Coutpansberg in Waterberg ločila od Transvala in ustanovila lastno prefekturo. V kratkem naj bi se tudi sezidal samostan. Skrb za zidanje so prevzeli benediktinci v Subiaco. Pomagali bodo samostani Affligem, Termoude,

Steenbrugge v Belgiji, kakor tudi nemški v Merkelbeek (v Gangeltu, renska provinca) in Cornelmünster. Obseg prefekture je tako velik kakor Bavarsko, Badensko, Virtemberško skupaj, ali ona je manj obljudena. Belokožci, Angleži in Buri, so tukaj le v malem številu naseljeni, število Kafrov pa je zelo veliko. Natančnih podatkov nimamo. Govori se angleško, afriško-nizozemsko in kafriško, kar dela največje težkoče. Razen Pietersburg naj še omenim večje kraje kakor: Nylstroom, Potgietersrust, Leydsdorp, Louis-Trichard, Warmbad in Haenertsburg. V verskem oziru najdemo tukaj že tudi protestantske sekte in samo v Pietersburgu imajo 12 cerkev različne verske občine; pri Burih prevladuje kalvinizem. Misijonarji imajo tudi veliko polje; že čakajo pridni sinovi sv. Benedikta z veseljem dneva, ko bodo mogli iti med črnce, jim prinesiti luč sv. vere in „pax“ (mir), geslo svojega reda. Prej ko mogoče bodo poslali prvo večjo kolonijo pod vodstvom ravno sedaj imenovanega apost. vikarja o. Ildefonza Lanslots, D. B.

Poslušni želji predstojnikov, zaupajoči v božjo milost in pomoč, bodo šli benediktinci v to deželo; in kakor toliko drugih, prosijo tudi oni Družbo sv. Petra Klaverja — ki jo je odločila božja Previdnost za Afriko — jih sprejeti za svoje duševne otroke in jim pomagati z molitvijo in drugače, da se „Bog časti“ tudi v srcu zamorske dežele!

Poročila propagande.

Vsled odloka sv. kongregacije De propaganda fide so bili pred kratkim imenovani:

Za apostolskega prefekta v Liberiji preč. o. Ogé, iz Lijonske misijonske družbe kot naslednik o. Kyné, ki je postal vodja irskega semenišča te družbe; za apostolskega prefekta v Ghardaia (Sahara) o. Henrik Bardou iz družbe belih očetov, in za apostolskega prefekta v novoustanovljeni in benediktincem na Monte-Casino izročeni prefekturi v severnem Transvalu, o. Ildefons Lanslots, D. B.

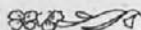
Sveta stolica je ravnokar povzdignila misijone italijanskih kapucinov v koloniji Erythröa, sedanjo prefekturo tega imena je izpremenila v apostolski vikariat in imenovala za apostolskega vikarja o. Kanilla Carrara Albino (Bergamo), dosedaj provincijal v Milanu.

Kratka misijonska poročila.

Sv. Jožefa misijon v Rhodesiji. O. Hornig D. J. piše: „Delo te postaje sicer napreduje ali polagoma. V enoletnem bivanju tukaj sem krstil 28 odraslih. Preč. o. superior je bil zadovoljen pri svojem obiskovanju, ali obljubiti mi ni mogel nobenega pomočnika. Kakor kaže se bode vse naše delovanje moralo osredotočiti na domačine in ne na farme. Deževni čas se je že začel pred štirinajstimi dnevi. Vesel sem, da bom mogel letos vsaj na suhem spati, ker sem popravil svojo slamnato streho. Moje stanovanje zgleda kakor Mašonovo domovje, a brez nesnage, in sicer deset koč z enim vrtom. Hlev je še vedno prazen in pričakuje prav potrpežljivo osla. Bolj se pač ne morem ponižati. Ali

ljubega osla ne morem dobiti brez denarja, brez osla pa tudi težko opravljam svojo službo, ker bodem kmalu že 56 let star in od teh sem že 28 let v tej vroči Afriki. Umevno je, da moram imeti tudi majhen voziček, predstojnik misijona pa nima denarja, misli, da se bodem že kako rešil iz zagate. Večjega zidanja se tudi noče oprijeti, bode rajši počakal, kako da se bode misijon razvil. Po sreči pa je bil vendar prisiljen, da je moral ostati pri meni nekaj dni in je tako videl marsikaj koristnega. Da bi le na vse ne pozabil in da bi me še prišel v tem deževnem času obiskat v moj „hotel“. Jaz sam sem vaje vsega, ali na te črve v lesu — zalubnike in prah, ki ga narejajo, se ne privadam nikoli.

Kako so se razdelili naši darovi leta 1910.

V naslednjem podajamo našim čitateljem poročilo, kako da smo razdelili misijonske darove v preteklem letu. Kakor razvidno, smo razpolagali z 10.000 K večjo vsoto kakor v prejšnjem letu. Predvsem srčna zahvala Gospodu, ki daje voljo, in potem vam, ljubi čitatelji in misijonski prijatelji, ki ste voljo izpremenili v dejanja. Posebej še hvala vsem onim, ki so razširjali naša posebna dela, kar je posebno povzdignilo skupni znesek. Tu poudarjam posebno „Mašno zvezo“, ki donša tako lepo vsoto misijonom. Tudi „Misijonska zveza“, še komaj ustanovljena je že darovala 4904.15 K. Da bi naši prijatelji tudi še v prihodnje obračali svojo pozornost na ustanavljanje in razširjanje teh naprav! Pred drugimi darovi, ako tudi večjimi, imajo te naprave to prednost, da se darovi stalno, enakomerno pošiljajo. To velja posebno o „Misijonski zvezi“ in „Otroški zvezi“.

Popuščati in nazadovati ne smemo. Afriški misijoni potrebujejo naše pomoči in dela, in hvalimo Boga kleče, da je potrebujejo. Gotovo je največja milost in največje veselje v tem resnem in navidez veselja praznem času, sodelovati pri razširjanju kraljestva božjega na zemlji in pri pomnožitvi duš v nebesih. O da bi vsi, katerim je mogoče, kaj darovali — ali, kar bi bilo še boljše — samega sebe darovali temu najplemenitejšemu delu!

Ledóchowska.

Kako je razdelila Družba sv. Petra Klaverja misijonske doneske iz leta 1910.*

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupni znesek kron
Beli očetje Lavigerie	Apost. vik. Sahara	3 228'99	26.058'72
	Apost. vik. Zg. Kongo	1.208 56	
	Apost. vik. Zg. Viktorija- Nyanza	5.013'26	
	Apost. vik. Juž. Viktorija- Nyanza	4.479'72	
	Apost. vik. v Unyanyembe	3.371'67	
	Apost. vik. Tanganjika	2.202'67	
	Apost. vik. Nyassa	6.109'67	
	Nadškofija Algier	200'—	
	Provincialna hiša v Trieru	177'—	
	Vozni stroški	67'18	
Očetje Sv. Duha	Apost. vik. v Senegambiji	80'37	27.039'45
	Apost. pref. Francoska Gvi- neja	221'89	
	Apost. vik. Sierra Leone	2.248'32	
	Apost. pref. Spodnji Niger	2.711'64	
	Apost. vik. Gabun	1.459 28	
	Apost. vik. Loango	4.052'92	
	Apost. vik. Ubanghi	3.496'40	
	Apost. pref. Ubanghi-Chari	1.529'09	
	Apost. pref. Spodnji Kongo	892'20	
	Misijon v Angoli	48'—	
	Misijon Kunene (Huilla)	270 91	
	Apost. vik. Severni San- sibar	1.787 90	
Apost. vik. Bagamoyo	7.842'67		
Vozni stroški	397'86		
Očetje Jezusove družbe	Apost. vik. Centralni Mada- gaskar	3.185'49	16.479 02
	Apost. pref. Rodezija	6.442'59	
	Misijon v portug. Zambezi	6.735'31	
	Nakup predmetov in vozni stroški	115'63	
Sinovi presv. Srca	Apost. vik. Sudan	1.449'66	1.504 16
	Misijonska hiša v Briksnu	1'—	
	Za „Delo Odrešenika“	50'90	
	Vozni stroški	2 60	
	Odnos		71.081'35

* Tej vsoti so prišteti tudi mašni štipendiji.

Družba	Vikariat ali prefektura	Skupni znesek kron
	Prenos	71.081'35
Frančiškani	Apost. pref. Tripolis	218'12
	Misijon v Zgor. Egiptu	1.754'64
	Misijon Mozambique	1.222'49
	Nakup predmetov in vozni stroški	12'53
		3.207'78
Kapucini	Apost. pref. Erytrea	1.740'—
	Apost. vik. Gallas dežel	1.845'45
	Misijon Somali	4.202'02
	Mednarodni misijonski kolegij (Rim)	480'—
	Prokura v Rimu	13'44
		8.280'91
Misij. družba sv. Benedikta	Apost. vik. Dar-es-Salaam	2.588'33
Družba „Božje besede“ (Steyl)	Apost. pref. Togo	1.022'36
	Misijonska hiša sv. Gabriel	2'40
		1.024'76
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	Apost. vik. Kamerun	3.805'28
	Misijonska hiša v Limburgu	6'84
	Vozni stroški	39'73
		3.851'85
Oblati Marije Brezm.	Apost. pref. Sp. Cimbebazija	1.075'40
	Apost. vik. Natal	2.246'93
	Apost. vik. Basato-dežela	5.727'93
	Apost. vik. Kimberley (Oranje)	1.960'—
	Vozni stroški	211'06
		11.221'32
Oblati sv. Frančiška Saleskega	Apost. vik. Oranje-reka	3.164'07
	Apost. pref. Vel. Namaqua-dežela	3.958'82
	Provincialna hiša na Dunaju	1.176'73
	Vozni stroški	153'—
		8.452'62
Lijonska misijonska družba	Apost. pref. Liberia	1.406'14
	Apost. pref. Slonokoščeno obrežje	2.889'84
	Apost. vik. Zlatega o. režja	3.326'65
	Apost. vik. Dahomey	1.686'97
	Apost. vik. Benin	478'—
	Apost. pref. Zg. Niger	4.437'35
	Nakup predmetov in vozni stroški	147'15
		14.372'10
Lazaristi	Apost. vik. Abyssinija	3.863'07
	Vozni stroški	2'25
		3.865'32
	Odnos	127.946'34

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupni znesek kron
	Prenos .		127.946'34
Očetje Brezm. Srca Marijinega (Schenf)	Apost. vik. Belgijski Kongo Apost. pref. Zg. Kassai . . .	2.104'68	4.144'38
		2.039'70	
Premonstratenci	Apost. pref. Uélé		1.804'57
Mašniki Srca Jezusovega	Apost. vik. Stanleyevi sla- povi Vozni stroški	2.814'12	2.816'42
		2'30	
Misij. družba sv. Jožefa v Mil- Hillu	Apost. vik. Zg. Nil (Uganda)		4.872'30
Očetje v Mont- fortu	Apost. vik. Shiré		2.403'94
Misijonarji de la Salette	Misijon v apost. vik. Sred. Madagaskar		1.612'02
Misijonarji della Consolata	Apost. vik. Kenja		1.005'90
Sinovi Brezm. Srca Marijinega	Apost. vik. Fernando Poo		1.000'—
Trinitarci	Apost. pref. Benadir		2.154'24
Razne misi- jonske družbe		52'64
Misijonarji posv. duhov.	Misijon preč. o. Fr. Mayra (Natal)		726'60
Bele sestre N. Ljube Gospe v Afriki	Misijon v Rubaga (Severna Viktoria Nyanza) Misijon v Issavi (Južna Viktoria Nyanza) Misijon Marije Pomagaj (Unganyembe) Misijon v Mangu (Sansibar) Materinska hiša St. Charles (nadškofija Algier) . . .	11'90	1.594'21
		685'13	
		108'65	
		688'53	
		100'—	
Črne sestre N. Ljube Gospe v Afriki	Misijon v Karema (Tanga- njika)		500'—
	Odnos .		152.633'56

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupni znesek kron
	Prenos .		152.633:56
Dominikanke	Mis. v Bulawayo (Rodezija)	174:67	
	Mis. Marije Pom. (Vzh. Nos)	142:90	
	Misi on Marij. vnebovzeta (Vzh. Nos)	50:—	
	Mis. v Izeli (Vzh. Nos) . .	24:78	
	Misijon v Kingwilliamstown (Vzh. Nos)	500:—	892:35
Sestre dragocene Krvi	Mis. v Kibošo (Bagamoyo)	384:—	
	Mis. v Rombo (Bagamoyo)	100:—	
	Mis. v Neuköln (Bagamoyo)	1.200:—	
	Mis. Mlingano (Bagamoyo)	125:68	
	Vozni stroški	68:52	1.878:20
Sestre n. lj. G. Apost.	Misijon v Dabou (Slonokoščeno obrežje) . . .	5:—	
	Misijon v Mousso (Slonokoščeno obrežje) . . .	500:—	
	Misijon v Porto Novo (Dahomej)	231:86	
	Mis. v Ägoue (Dahomej) .	252:35	
	Mis. v Assaba (Zg. Niger)	497:51	
	Mis. v Matarich (Egipt) .	12:29	1.499:01
Oblatinje sv. Frančiška Saleškega	Mis. v Matjeskloof (Oranje-reka)	1.074:11	
	Mis. v Warmbad (Vel. Namaqua-dežela)	718:18	
	Vozni stroški	4:20	1.796:49
Sestre božje Previdnosti	Mis. v Bétafo (Sred. Madagaskar)		702:82
Sestre n. lj. G. Narmurške	Misijon v Nlemfu (Belgijski Kongo)	463:79	
	Misijon v Kisantu (Belgijski Kongo)	19:—	482:79
Sestre sv. Jožefa Klimškega	Mis. v Ambohipo (Sr. Madagaskar)	488:55	
	Vozni stroški	39:95	528:50
Avguštinke	Misijon v Pietermaritzburgu (Natal)		633:69
Frančiškanke v Calais (Katé)	Misijon v Harar (dežela Gallas)		408:18
	Odnos .		161.455:59

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupni znesek kron
	Prenos		161.455·59
Sestre sv. družine	Misijon v Loretto (dežela Basuto)		951·27
Pie Madri della Nigrizia	Misijon v Omdurman (Sudan)	200·—	
	Materinska hiša v Veroni	1 445·56	1.645·56
Usmiljenke v Gentu	Materinska hiša v Gentu (Zg. Kassai)		1.133·12
Usmiljenke sv. Vincencija	Misijon v Farafangani (Juž. Madagaskar)		1.218·74
Frančižanke v Mill-Hillu	Misijon v Nagalami (Zg. Nil)	687·91	
	Vozni stroški	34·86	722·77
Misijonske sestre iz Menzinga	Misijon v Gauthing (dežela Basuto)		737·75
Razne misijonske sestre		71·72
Za en misijon	po želji sv. Očeta		4.000·—
Afriške družbe	Marijina družba dunajske nadškofije		44·—
Družba sv. Petra Klaverja	Mašni stipendiji		9·84
Darovanje na dan sv. Treh kraljev	Sv. kongregaciji de Propaganda fide se je odposlalo		119·80
Razni izdatki	Nakup cerkvene obleke, poljedelskega in drugega orodja, tisk afriških knjig		21.195·27
Za ustanove	Za črne seminariste		22.122·80
	Skupna vsota		215.428·23

Rim, dne 31. sušca 1911.

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim, 4. sušca. Našo rimsko hišo je doletela danes prav posebna čast. Njega vzvišenost kardinal Vincenc Vanutelli, sploštevani apostolski odposlanec evharistične kongresije, je blagovoli obiskati našo glavno voditeljico. Ljubeznivo se je pogovarjal precej časa z glavno voditeljico, nakar se je podal v našo kapelico, kjer ga je čakalo majhno iznenadenje. Kardinal Vanutelli, rojen v Genezano, v kraju milosti in sam velik častilec Matere božje dobrega sveta, je spoznal v podobi Matere božje dobrega sveta, ki visi v kapelici nad oltarjevo podobo sv. Petra Klaverja, podobo, ki jo je nekdaj sam napravil umrlemu kardinalu Ledóchowskemu, od katerega smo jo mi prejeli. Ta najdba ga je zelo razveselila. Še bolj pa je razveselilo Njega vzvišenost poročilo, da nam je sv. oče Pij X. Marijo dobrega sveta dal za posebno varihinjo. Ogleдал si je še tudi naš afriški muzej, nato nam je podelil svoj blagoslov, nakar je odšel zapustivši nam prijeten vtis svoje vzvišene osebe.

Sreda, 15. sušca. Preč. škof Kamil Carrara, iz reda kapucinov, novoimenovani apostolski vikar v Eritreji, je med svojim večdnevnim bivanjem v Rimu obiskal našo glavno voditeljico, da ji je tako razodel važnejše zadeve svojega misijona. Spremljal ga je preč. o. Fulgentius iz Gossenzaß, generalni definitor kapucinskega reda. Prečastiti gospod je obljubil, pogosto poročati o svojem misijonu, zaradi česar nam bode mogoče, njegov misijon bolj podpirati kakor doslej. Škof se bode vkrcal v spremstvu peterih očetov in štirih bratov 19. sušca v Neapolju.

Četrtek, 16. sušca. Dolgo goreča želja naše glavne voditeljice je sedaj vsaj deloma izpolnjena. Temelj za tiskanje v več jezikih je postavljen v naši rimski osrednji hiši. Postavili smo na primernem mestu v pritličju pisalni stroj „Necessaria“ (iz tovarne strojev Arbizzoni Citerio. 8 kom. v Monci) in tudi rezalni stroj. Preč. o. Ledóchowski, D. J., je danes blagoslovil tiskarno in tudi stroje. Ob tej priliki je izrazil željo, da bi se tako storilo še veliko več za čast božjo, želja, ki odgovarja tudi popolnoma našim srčnim težnjam.

D. Ledóchowski

K naši naslovni sliki „Misijonska kapela“.

Gotovo meniš, ljubi čitatelj, da slika predstavlja kako kapelico v notranji Afriki, tako preprosta in uborna se kaže. Seveda je to misijonska kapela v širjem pomenu, vendar pa nje ne išči v

veliki daljavi! Obišči našo osrednjo hišo „Maria-Sorg“ pri Solnogradu in ondoto kapelico in boš na pravem kraju. Ker so sredstva za zgradbo nove, čedne kapele manjkala, napravili smo za silo kapelo v podstrešju hiše. In tako je dozdej, ker naša družba ima na mislih predvsem zidanje kapel in cerkva v Afriki, ne pa v domači svoji hiši. Zraven pa je ta kapelica s svojim preprostim podstrešnim stropom in s svojo živo podobnostjo z afričanskimi revnimi kapelicami vsem domačim ljudem drag spomin in obenem tudi izpodbuda, ki bi je ne zamenjali lahko za kako drugo, čeravno tam poleti vročina, pozimi pa mrzlota neizmerno hudo pritiska, ker je, kakor rečeno, kapela naravnost podstreho.

Tudi dragi spomini so združeni s to kapelico. Tamkaj je je že marsikateri afričanski škof ali duhovnik že daroval Vsemogočnemu sv. mašo, kakor n. pr. škof Roveggio, apostolski vikar v egiptovskem Sudanu, škof Spreiter, pogumni apostolski vikar v Dar-es-Salaamu, dalje škofa Bieter in Simon, misijonar Ohrwalder iz Omdurmana, jezuita Hiller in Hornig in veliko drugih oznanjevalcev sv. vere.

In koliko se v tej preprosti kapelici vsak dan moli in daruje za afričanske misijone, za njih varovance in dobrotnike, tisto vedo predvsem angeli v nebesih, ki prinašajo vse te molitve in prošnje kot posvetilno daritev pred božji prestol.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca rožnika.

Dne 4. rožnika, na binškošni praznik.

Dne 11. rožnika, na praznik sv. apostola Barnaba.

Dne 29. rožnika, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo za žive in mrtve ude.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.